

زیر درختان زیتون

### اجرای نمایش «هفت‌شهر عشق» بلامانع است

● **گروه هنر:** پیرو خبر منتشرشده در برخی خبرگزاری‌ها مبنی بر توقیف نمایش «هفت‌شهر عشق» که قرار است از فردا در سالن وزارت کشور روی صحنه برود، هیچ‌گونه لغو مجوز و توقیفی از سوی شورای ارزشیابی و نظارت اداره کل هنرهای نمایشی صورت نگرفته است. به گزارش روابطعمومی اداره کل هنرهای نمایشی، نمایش «هفت‌شهر عشق»، به کارگردانی محمدعبدی‌زاده و تهیه‌کنندگی مرضیه مهدی‌زاده و علی آقایی‌ مسود بازیبنی قرار گرفته و اجرای این اثر از نظر شورای ارزشیابی و نظارت اداره کل هنرهای نمایشی بلامانع است. اداره کل هنرهای نمایشی خود



را ملزم به حفظ حرمت هنرمندان می‌داند. بنابراین با توجه به همه‌چ‌ها و حاشیه‌سازی‌های اخیر از همکاران رسانه‌ای درخواست داریم که نسبت به هرگونه خبر بی‌استاد و همچنین به‌کاربردن اژه‌هایی که بار معنایی منفی برای جامعه محترم هنرمندان دارند دقت لازم را به عمل آورند.

### دیدار با استاد هوشنگ ظریف

● **گروه هنر:** مدیرعامل صندوق اعتباری هنر با استاد هوشنگ ظریف، پیش‌کسوت موسیقی و نوازنده برجسته تار کشور دیدار کرد. سیدحسین سبیزاده، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر، در این دیدار که در منزل شخصی استاد هوشنگ ظریف انجام شد، بر نقش مؤثر و همراهی استادان پیش‌کسوت در پیشبرد اهداف صندوق تأکید کرد.در این دیدار که پروین صالح (نوازنده پیش‌کسوت ویولن و چپ‌چک) همسر هوشنگ ظریف، نیز حضور داشت، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر ضمن جویاشدن آخرین وضعیت درمانی این هنرمند، برای استاد ظریف آرزوی سلامتی کرد. سبیزاده حضور در کنار هنرمندان و بهره‌مندی از تجارب آنها را فرصت مغتنمی دانست و گفت: «هنرمندانی مانند استاد هوشنگ ظریف از سرمایه‌های ماندگار کشورمان هستند که با زحمات و تریبت شاگردانی شایسته در عرصه موسیقی، پرچم فرهنگ و هنر ایران را در جهان برافراشته نگه داشته‌اند».مدیرعامل صندوق اعتباری هنر افزود: «ما قدردان اهالی فرهنگ، هنر و رسانه هستیم. بی‌تردید



تکریم پیش‌کسوتان و پرچم‌داران عرصه فرهنگ و هنر از رویکردهای مهم صندوق اعتباری هنر است، امیدواریم در سایه حضور تائیرگذار و مستبر استادان پیش‌کسوت، فرهنگ و هنر همواره در مسیر توسعه و شکوفایی قرار گیرد». استاد هوشنگ ظریف، نوازنده پیش‌کسوت تار، سال ۱۳۱۷ در تهران متولد شد. او از نوجوانی در هنرستان موسیقی ملی و هنرکده عالی موسیقی فراگیری آموزش تار را نزد موسی معروفی و علی‌اکبر شهنازی آغاز کرد. این هنرمند بیش از ۵۰ سال از عمرش را به آموزش موسیقی پرداخته و با بهره‌گیری از محضر استادانی مانند علی‌اکبرخان شهناز، روح‌الله خالقی، موسی و جواد معروفی چنان مهارتی در نواختن «تار» کسب کرد که شاگردانش هرکدام چهره‌های تارنوازی شدند که می‌توان به چهره‌هایی مانند حسین علیزاده، داریوش طلائی، ارشد طهماسبی و حمید متسیم اشاره کرد.

**هشدار معاونت هنری:**

#### انتشار تصاویر سال‌ها پیش

● **گروه هنر:** در روزهای اخیر تصاویر و فیلم‌هایی از تاتارها و نمایشگاه‌هایی که چند سال پیش اجرا شده‌اند، در برخی شبکه‌ها و رسانه‌های اجتماعی به‌عنوان تاتارها و نمایشگاه‌های در حال اجرا و برگزاری در این روزها منتشر شده است که این رفتار غیراخلاقی، تصویری غیرواقعی و نادرست از فضای تاتار و هنر امروز القا می‌کند و متأسفانه افرادی هم آگاهانه یا ناآگاهانه، باغرض یا بی‌غرض، با انتشار این تصاویر و فیلم‌ها به هنر، تاتار و اعتماد آسیب می‌زنند. متأسفانه در مواردی بر اساس همین تصاویر و فیلم‌ها که متعلق به گذشته بوده، با تصاویر دستکاری‌شده یا ناقصی هستند، قضاوت‌ها و داوری‌هایی درباره هنر و تاتار می‌شود که با جریان واقعی هنر و تاتار فاصله دارد. معاونت هنری با باور برای تسهیل فعالیت‌ها و اجرای برنامه‌های هنری تلاش می‌کند و بر اساس قانون و مقررات وظایف نظارتی خود را نیز در حوزه‌های مختلف هنر انجام می‌دهد و برای نظارت دقیق و منسجم، تغییراتی را نیز دنبال می‌کند که تغییر در شورای ارزشیابی و نظارت اداره کل هنرهای نمایشی در این راستاست، بنابراین ضرورت دارد با شناخت و اطلاع دقیق به آنچه در هنر اتفاق می‌افتد بنگریم، نه با آنچه قصد جان هنر را کرده است.

**گروه هنر:** هیئت‌مدیره خانه تئاتر در آخرین جلسه خود، عنوان «عباس جوانمرد» را برای سالن نمایش عمارت این خانه تصویب کرد. در این جلسه که دوشنبه سوم دی در خانه تئاتر تشکیل شد، اعضای حاضر هیئت‌مدیره با اکثریت آرا با نام‌گذاری سالن نمایش عمارت خانه تئاتر موافقت کردند.

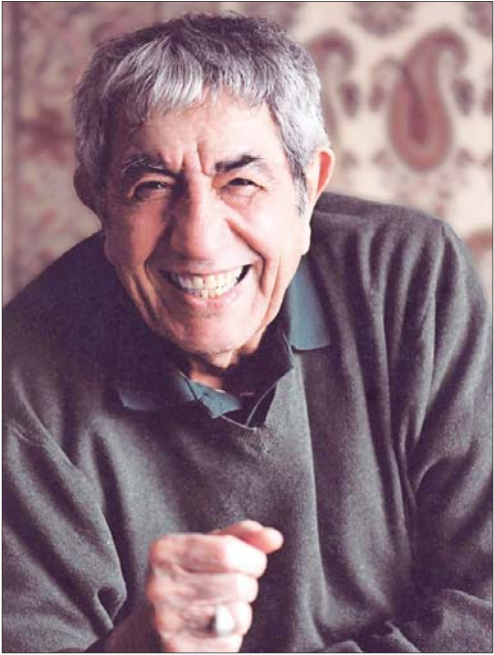
عباس جوانمرد تحصیل در رشته بازیگری را سال ۱۳۳۲ در «هنرستان هنریشگی» در تهران آغاز کرد و سپس در سال ۱۳۳۴ دوره کارگردانی و بازیگری را زیر نظر پروفیسور دیویدسون در دانشگاه تهران گذراند و در همان سال گروه هنر ملی را با چند نفر از همفکران خود در خانه شاهین سرکسیان بنیان گذاشت. او در سال ۱۳۳۷، دوره‌های آموزش گویندگی و کارگردانی را در تلویزیون ملی ایران تشکیل داد و سال ۱۳۳۹ سازمان تاتارهای تلویزیونی را در قالب ششش گروه تئاتری به سرپرستی آقایان عز‌الله انتظامی، علی نصیریان، جعفر والی، موحد دیلمقانی، رکن‌الدین خسروی و خودش پی‌ریزی کرد. اولین تله‌تئاتر پخش‌شده از تلویزیون ملی ایران، «مارگریت» نوشته آرمان سالاکرو و ترجمه شاهین سرکسیان به کارگردانی عباس جوانمرد بوده است.سالن نمایش عمارت جدید خانه تاتار به صورت بلک‌باکس طراحی شده است و با ظرفیتی ۱۸۳نفره به‌زودی شاهد به‌اجرافتن نمایش‌های مختلف خواهد بود. این سالن به جدیدترین و بهترین تجهیزات صوتی و نوری مجهز شده است.

**آغاز اجرای ۲نمایش در تالار هنر**

نمایش عمو پامیل» که نوشته محسن ایمانخانی و اکرم اصغری است و مهدی قلعه آن را برای گروه سنی کودکان کارگردانی کرده، هر روز به‌جز شنبه‌ها در ساعت ۱۸ میزبان خانواده‌ها خواهد بود.در این نمایش ایزودیک که اقتباسی از داستان‌های کودکان ازجمله پینوکیو و سیندرلاست، مجتبی کامپی، علی بیک‌محمدی، عطا مقیمی، رسول قنبری، بهروز مهرعلیان، دریا مرادی‌دشت، راضیه رفیع‌زاده، آرزو صدری و

#### هنر

# نام عباس جوانمرد بر سردر تالار نمایش خانه تئاتر



مهدی قلعه به ایفای نقش می‌پردازند.طراحان این نمایش عبارت‌اند از: طراح صحنه علی باقری، طراح عروسک زهرا مریدی، طراح لباس مینا غفاری، علی حسین‌زاده نیز آهنگ‌سازی این اثر را برعهده دارد.نمایش «پر پر، سی‌مرغ بر» که نوشته بهرام جلالی‌پور است و رضا عبدالعلی‌زاده

#### نگاهی گذرا به نمایش «شاه‌لیر»، کار مسعود دلخواه

## تقلیل اثر شکسپیر به تمهیدهای عاری از خلاقیت

عباس جوانمرد، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر

است که باعث رقم‌خوردن دیوانگی و آوارگی و فلاکتش می‌شود؛ نکته‌ای که اغلب زامداران تاریخ آن را نادیده گرفته‌اند و عاقبتی جز تباهی هم برایشان به بار نیاورده است!

خب این سخنی کوتاه در باب معرفی این نمایش بود، ولی آنچه در بی می‌آید بر اساس تجربه دیدن این نمایش توسط نگارنده در اجرای دوم آن است و مسعود دلخواه و آهنگ‌سازی نادر مشایخی با حضور بازیگرانی ازجمله مهدی سلطانی، الهام پناه‌زاد، بهاره رهنما، خسرو شهراز، رحیم نوروزی، ناصر عاشوری و حمیدرضا هدایتی، هر روز ساعت ۱۸ در تالار اصلی تاتار شهر روی صحنه می‌رود. «شاه‌لیر» روایت ترازذی‌مدار و اندیشمندانه شکسپیر از زندگی شاه‌لیر به‌عنوان نمودی از قدرت آسیب‌پذیر، رو به زوال و قربانی اعتماد و بخشش و البته نابخردی و چه‌بسا حماقت است. سرنوشت این شخصیت مثل اغلب شخصیت‌های نمایش‌نامه‌های شکسپیر از منظرى فراگیر نەتہا سرنوشت پادشاهان متون شکسپیر و صاحبان قدرت از هر قشر آن است، می‌تواند سرنوشت هر انسانی در موقعیت‌شاه‌لیر در مقیاس‌های کوچک‌تر هم باشد. شاه‌لیر با گرفتن تصمیمی نابخردانه سرزمینش را بین دو دختر چایلویش تقسیم می‌کند، اما صداقت و جسارت دختر کوچکش را نادیده می‌گیرد و او را تبعید می‌کند که این تصمیم که بار دراماتیکی نمایش را هم‌دک می‌کشد، در ادامه منجر به جنگ میان دو دختر دیگرش و دیوانه‌شدن خود او می‌شود! رواقع حرف اصلی شکسپیر در این نمایش نامه، توجه نابخردانه شاه‌لیر به چایلوسی و نادیده‌گرفتن صداقت و شجاعت



مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

دانشگاه بعید است! یکی از حیرت‌هایم نیز موسیقی نمایش بود که سازنده‌اش نادر مشایخی است! اینکه تلفیق اپرا و موسیقی کولی‌ها و حتی توجهش به لحن مبتدل برخی موسیقی‌های پاپ رایج این روزهای موسیقی ما به موازات روایت دیالوگ‌محور متن نمایش، نه‌تنها هیچ وجهه خلاقانه‌ای نداشت، بلکه خیلی نجسب و سطحی هم از کار درآمده بود. ضمن اینکه توجه به چنین رویکردی – به‌خصوص استفاده از یک گروه موسیقی کولی در یک متن فلسفی شکسپیری– بسیار ناکارآمد و سطحی به نظر می‌آید و انگار به یک تعلق‌خاطر شخصی برمی‌گردد، نه تمهیدی فکرشده در جهت ساختار و موضوع و حال‌وهوای نمایش! در این متن به‌ناچار کوتاه، دیگر نمی‌دانم از چه بگویم. از بازی‌های درونی‌نشده و پردازش‌نشده و نجسب دختران شکسپیر بگویم یا بازی به ظاهر پرازنی، اما اگرچه مهدی سلطانی که این روزها در بازیگری سلطانی شده است! البته بازی ناصر عاشوری در نقش دلقت تا حدودی درآمده بود و این را هم باید گفت که انتخاب بهاره رهنما و مهدی سلطانی بجا بوده و کسی منکر توانایی‌ها و ذات بازیگرشان نیست، اما انگار



عباس جوانمرد، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر

#### نگاهی به ۲ مستند مهجور مانده جشنواره سینما حقیقت

## کی بینی مرا، چنان که منم

آلبوم خانوادگی، تصاویر آرشییو از صداوسیما و فیلم‌های سینمایی که به آبدان و جنگ می‌پردازند و چند مصاحبه کوتاه با اعضای خانواده استفاده شده و صدای خود کارگردان هم البته در حجمی محدود به‌نوعی راوی روی تصاویر می‌آید. مهم‌ترین امتیاز فیلم، پیوند مناسب این چهار تمهید است که به نوبش، هم حسرت و اندوه و انبوه انتظار و خاطرات تلخ از کودکی و نوجوانی دختران و پسران آبادانی هم‌سن کارگردان را به تمامی هم‌سن‌وسالانشان در خوزستان و جاهای دیگر ایران قابل تعمیم می‌کند، هم روایتی نو و به بهانه نواشابه و پیکان به شکل غیرمستقیم و چندلایه به زندگی ده‌های ملتهب تاریخ ایران دارد و هم تأثیر جنگ را در زندگی ایرانی‌ها و به‌خصوص آبادانی‌ها نشان می‌دهد که به زعم فیلم‌ساز، خانه‌به‌دوش شدند و خود معروفی، خانواده‌اش را به‌عنوان مشت‌ی نمونه خروار نشان می‌دهد که در اراک زندگی می‌کنند. فیلم البته یک نوع لحن حسرت‌خورانه هم دارد؛ از طریق تصاویر آرشییو کمتر دیده‌شده، شادی مردم با نواشابه و پیکان در کوچه‌ها و خیابان‌های شهر نشان داده می‌شود که می‌تواند نوستالژیک باشد، اما از طرفی دیگر حسرت‌برانگیز است، چون دیگر کمتر از این شادی‌های دسته‌جمعی و خودجوش خبری هست؛ به‌عنوان مثال نگاهی که کارگردان به نواشابه و شیشه‌اش دارد در نوع خودش بیوغ‌آمیز است، چون با سوزه قراردادن شیشه نواشابه به کارکردهای آن در زندگی اجتماعی، تاریخی، سیاسی و اقتصادی مردم ایران می‌پردازد؛ کارکردهایی مثل ابزاری جنگی و وسیله‌ای برای جابه‌جایی و پیداکردن نزنین برای خروج از شهر در دوره جنگ هشت‌ساله – برعکس مولوفت در زمان انقلاب و… که نشان می‌دهد برای فیلمش، جهان‌بینی هدفمندی را

**مستند «ده برادر» ساخته محسن علی‌دادی**

خود سوزه روی کاغذ هم عجیب، تکان‌دهنده و کمتر قابل باور است: در خانواده‌ای که ۱۰ فرزند آن همه پسر هستند، هفتم پسر معتادند! و یکی از پسر‌ها خودش را به نوعی سرپرست آنها می‌داند و به آب‌وت‌اش می‌زند تا آنها را از اعتیاد خلاص کند. اما مدام به در بسته می‌خورد. علی‌دادی برای به‌تصویرکشیدن این زندگی، به‌هیچ‌وجه قصد خودنمایی در کارگردانی‌اش را نداشته – برعکس خیلی از کارگردانان این دوره که از هلی‌شات تا گرافیک و تصویرپردازی خوش‌رنگ‌و‌لعب

آن را برای گروه سنی نوجوانان کارگردانی کرده، هر روز به‌جز شنبه‌ها در ساعت ۱۹:۲۰ میزبان خانواده‌هاست.

در این نمایش که برگرفته از منطق الطیر عطار نیشابوری است و کاری از گروه هنری رهاورد محسوب می‌شود، بیتا بشیری، پویا پرورزم، سعید تاجیک، لیلی حسینی، راشین رضایی، علی شجاعی، ترکس صفامنش، محسن قمصری، شادی کارآئین، مهدیه محرابیان، فریا سرتا‌ض، محمدعلی مهران‌پور، حسین نصری و الهام یگانی ایفای نقش می‌کنند. طراحی صحنه این نمایش را سینا ییلاق‌بیگی انجام داده و دستیار طراح صحنه نیز لیلا طاهری است. ساخت و نصب دکور بر عهده سامان قوچانی، جهانگیر مافی و حمید شریفات بوده و سوسن شریعتی نیز طراحی حرکت این اثر را بر عهده دارد. کیوان ضیایی طراح نور است و رضا عبدالعلی‌زاده و سوسن شریعتی طراحی لباس را انجام داده‌اند و پریسا قاسمی دوخت لباس را بر عهده دارد. طراحی و اجرای گریم این نمایش را نیز حسین تبریزی و لیلا پریشان انجام می‌دهند. طراحی پوستر و بروشور نیز بر عهده کیانا عبدالعلی‌زاده است.

در گروه کارگردانی، مریم علیخانی دستیار اول کارگردان و منشی صحنه، کتایون عبدالعلی‌زاده دستیار دوم کارگردان، محمدعلی مهران‌پور مدیر صحنه و علی شجاعی و صبور شریفی دستیاران صحنه هستند. انتخاب موسیقی این اثر نمایشی را سوسن شریعتی و افکت و ادیت موسیقی را فرید نوایی بر عهده دارند.

روابطعمومی این نمایش زهرا نمایان‌فر و عکاسان بهروزخانی و آرش جلال‌آذر هستند و ساخت تیزر و انیمیشن را مهران گل‌محمدی بر عهده دارد.

نمایش‌های «عمو پامیل» و «پر پر، سی‌مرغ پیر» دی و بهمن ۹۷ در تالار هنر واقع در میدان هفت‌تیر، مفت‌ح جنوبی، بعد از ورزشگاه شیرودی، خیابان ورزشده برای مخاطب کودک و نوجوان روی صحنه می‌رود.

عباس جوانمرد، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

بازیگرانش، قبل از دیدن اجرا، منتظر بازی‌هایی دینی از مهدی سلطانی، خسرو شهراز، بهاره رهنما و الهام پناه‌زاد، با توجه به پیشینه و قدرت بازیگری که از آنها در ذهن داشتیم و تاسباشان با شالوده این شخصیت‌ها نبودم، اما متأسفانه در این نقش‌ها هدر رفته بودند و سپس بی‌جان و بدون کاریزمایی همدات‌پنداری انگیز از صحنه خارج می‌شدند! دیگر اینکه پنداشتند کارگردان محترم مبنی‌بر آوردن میکروفن و دوربین در متنی شکسپیری برای رسیدن به فضایی مدرن و پست‌مدرن چقدر ساده‌انگارانه و سطحی و دور از انتظار است! و این نکته‌ای است که خود کارگردان به آنها در مصاحبه‌هایش اشاره کرده است و زاییده ذهن نگارنده نیست! یا جاهایی که دیالوگ‌ها نآشایانه به شعر تبدیل می‌شوند که این برای من یکی بسیار سنگین و تقلیل‌دادن مقوله شعر، با آن‌همه ساحت خلاقه و پیچیده و مکاشفه‌گرایانه بود! ناگفته نماند که شروع نمایش بر یک ایده خلاق استوار بود، اما حیف که این مهم سیری مناسب در بافت اجرا پیدا نمی‌کند! در پایان باید گفت که ذکر این نکات باعث آن نمی‌شود که برخی مخاطبان این روزهای تئاتر ما از این قبیل نمایش‌ها لذت نبرند! چه‌سا که صحنه بزرگ یا به قول سینمایی‌ها بیک‌پروداکشن این تئاتر با آن‌همه شخصیت متعدد و بازیگر چهره (که آوازه سلبریتی‌شان عالم‌گیر شده است!) و همچنین موسیقی پیرسرسودا و پیچید و همراه با حرکات مؤزون تئاتری، جذابیت‌هایی برایشان دارد که من در آن شب به‌عینه شاهد به‌ذوق آمدن خیلی‌ها بودم که این هم برایم قابل‌هضم نبود!

عباس جوانمرد، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

گفت‌وگو

#### گفت‌وگو با نوید میرزایی، بازیگر «وای آمبول»

#### بچه‌ها نگاه متفاوتی دارند

● **گروه هنر:** نوید میرزایی بازیگر نوجوان تئاتر و سینمای کشورمان است که در فیلم‌ها و سریال‌های مختلف ایفای نقش کرده است. به بهانه بازی‌اش در فیلم کمدی «وای آمبول» با او گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

عباس جوانمرد، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور

مختار شکری‌پور